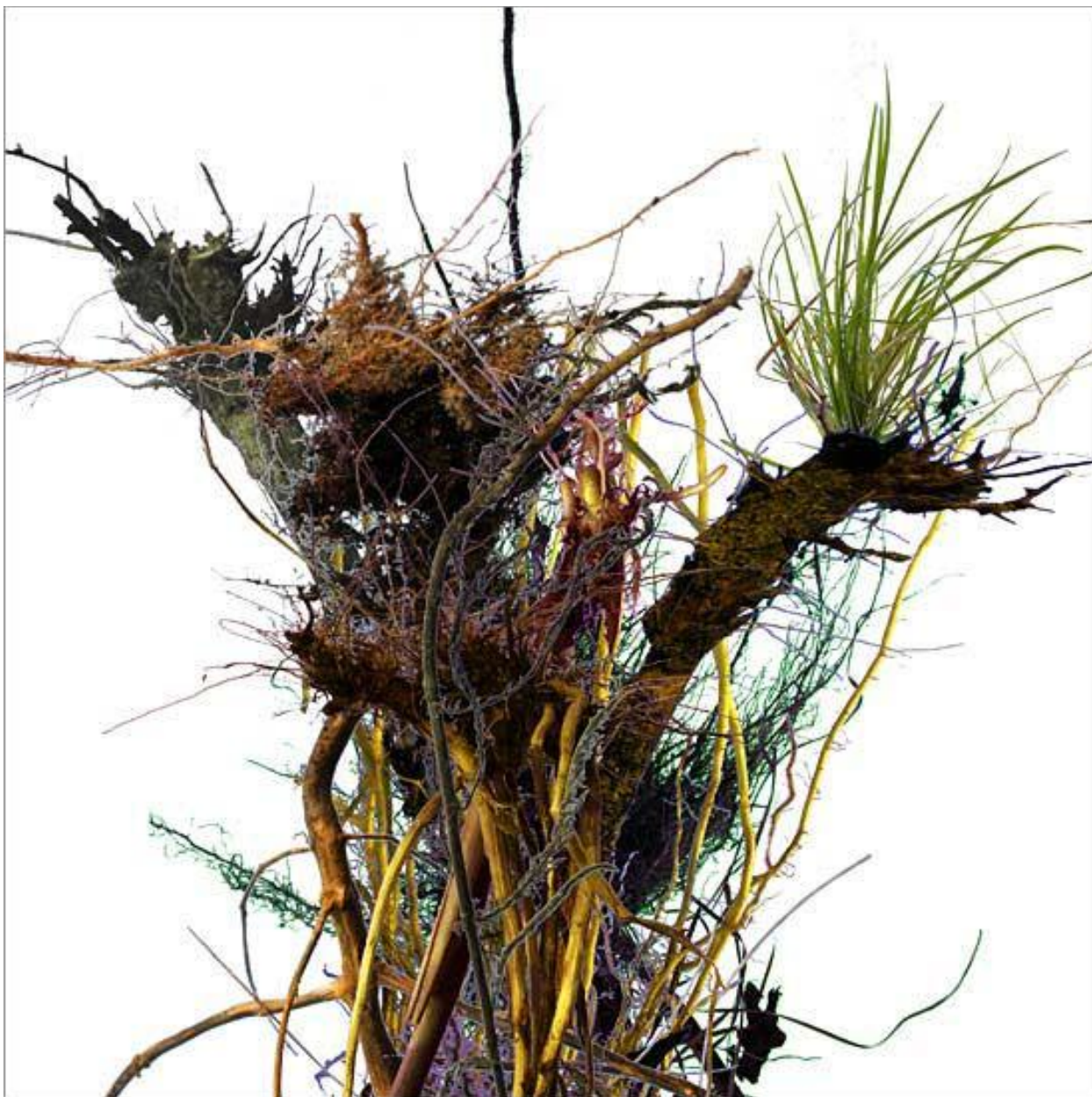

Jan Skovgård

”10 aktuelle værker”

- No. 01/10: Roots, 2011
- No. 02/10: RE-rokke, 2011
- No. 03/10: RE-flower III, 2011
- No. 04/10: RE-thinking II, 2011
- No. 05/10: RE-mis, 2010
- No. 06/10: RE-flower, 2010
- No. 07/10: Stella I, 2009
- No. 08/10: RE-stone, 2009
- No. 09/10: RE-thinking, 2009
- No. 10/10: RE-vival, 2009

Roots

Roots (no. 4), 2011

Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse Roots på næste side

Roots

Tag fat om stænglen og træk.
Der er dem, der ikke gir' sig.
Dem der knækker ...
Og andre ryger op med rode.

Dask jorden mod jorden og flip den. Vend den på hovedet.
Vil den nu atter skyde?

Det ligner ikke drømmenes grønne, frodige og vidtstrakte vider.
Men det er det "stuff", som enge er skabt af.

Der er givet køb på bagud kapabilitet til fordel for muligheden.
Kig mindre bagud, og der kigges mere frem.

Roots indgår i mit Stella projekt, de fire store ubebyggede sommerhusgrunde i Nordjylland. Der var oprindeligt fem, - én blev solgt i 2010.

Når man på et kort forbandt de fem grunde, opstod der (med lidt god vilje) en stjerne – Stella.

Århus, november 2011

Der kan ses flere eksempler fra serien Roots på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=17>

RE-rokke

RE-rokke (no. 1), 2011
Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-rokke på næste side

RE-rokke III

Jeg ved godt, det ligner en gang fastelavnssris. Men det er det ikke.
 Der er så meget, der ikke ligner det, det er.
 Det ligner heller ikke det, jeg vil.
 Jeg har et problem - på den vis ligner det.
 Jeg ved, at jeg ikke helt gør (eller gør helt) det, jeg vil. Der er noget, der er uforløst. Kan det ses?

Det er en padderokke.
 En plante, der for mig falder noget udenfor, hvad der ellers findes på den åbne mark.
 Det er måske det, jeg kan bruge ...
 Der er her noget, jeg ikke får sat ord på. Men jeg har et par referencer, som jeg gerne udfolder.

Reference 1:

I 1993 lavede jeg sammen med Klaus Christensen en udstilling – Fluid.

Link: <http://www.janskovgard.dk/test28.php>

Invitationskortet viste en illustration fra et populærvideenskabeligt bogværk, som jeg kendte fra min barndom. Man ser en mammut, der er ved at drukne i en asfaltsø, mens flyveøgler kredser (i luften) lige over.

Udstillingen bestod af en række små farvede pytter på gulvet. Rød, gul, blå, grøn og lyserød. Små søer i de huller, der aa åre var slidt i gulvet.
 Væsken var mundskyl, skin tonic, kalkfjerner, sprøjtemiddel og andre drugstore produkter, jeg havde haft med hjem fra en rejse til USA.

På væggen var der nogle små tekster, - små, så man skulle tæt på uden at jukke for meget i pytterne.
 Ordlyden, der var svulstig som reklame, stammede fra produkternes emballage.

Reference 2:

Der findes et maleri skabt af den russiske kunstner Olga Rozanova, der hedder *Untitled (Green Stripe)*.
 Maleriet er fra 1917.

Kender I det?

Motivet er en vertikal grøn stribe centreret med hvidt på begge sider.

Det er et af de billeder, der er i mit aktive ordforråd.

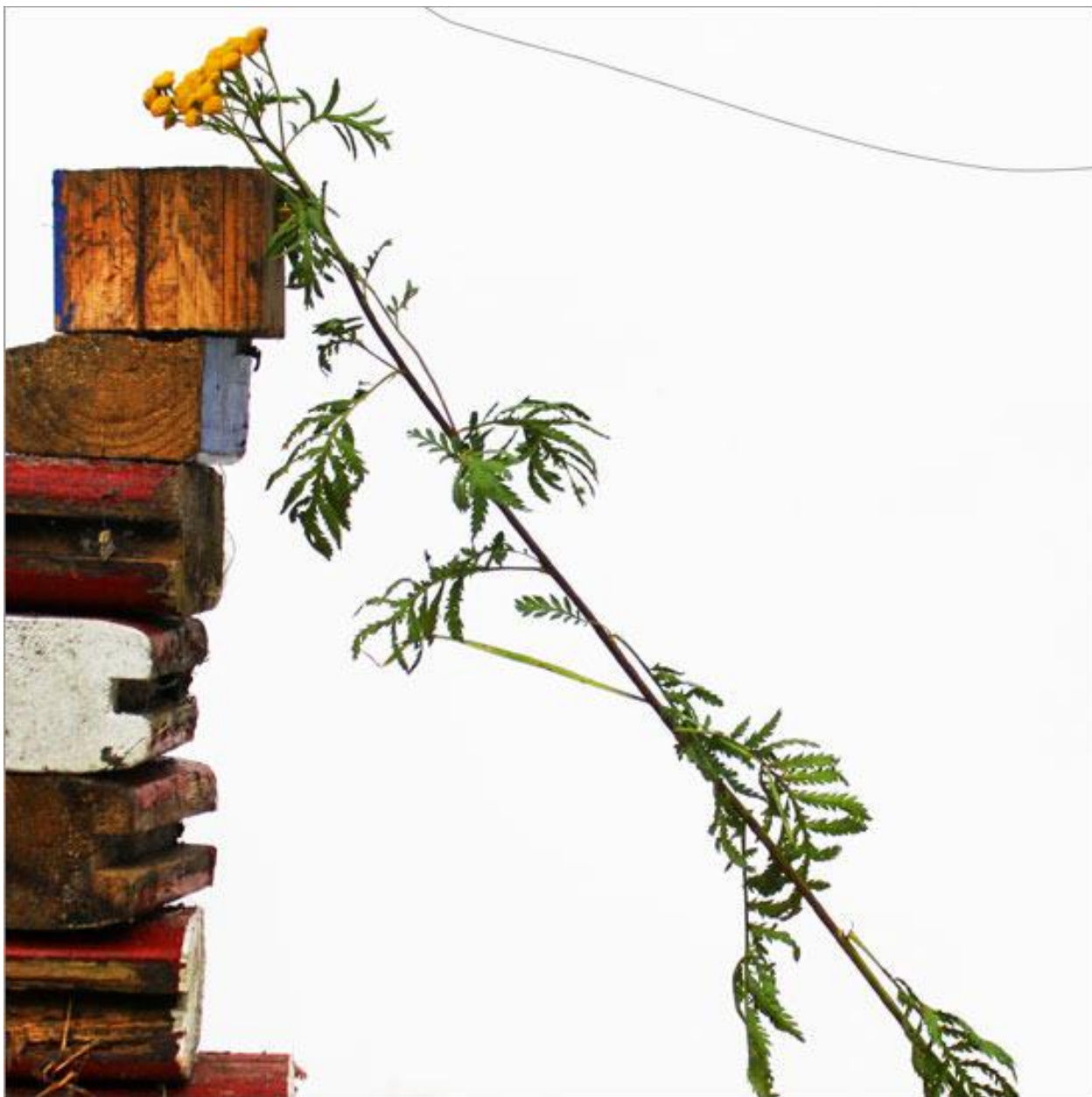
Jeg ved ikke, hvor man kan se det. Men det var i 70'erne i George Costakis Samling.
 Hvordan denne græker fik fat på det, erindrer jeg ikke, men som jeg husker det, blev det fundet hængemt i et kosteskab i det tidligere Sovjetunionen.
 Da piben fik en anden lyd, og vindene begyndte at blæse i retning mod Sibirien, var der to muligheder: Pak sammen eller flygt.

RE-rokke indgår i mit Stella projekt, de fire store sommerhusgrunde i Nordjylland.
 Jeg fandt den første padderokke, da jeg var ved at fælde nogle træer.

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-rokke på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=16>

RE-flower III

RE-flower III (no. 4), 2011

Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-flower III på næste side

RE-flower III

Fandt du ud af, hvad den blomst hed?

Sådan omtrent faldt ordene en tidlig morgen til den, det menneske, der har betydet, og stadig betyder mest i mit liv.

Guldknap(?), lød svaret, - men nu skriver jeg det ned. Læs: Med henblik på senere at slå det op.

Ovenstående ordveksling udfoldes som prolog, men nu går jeg lige til sagen:

Det er ikke blomsten som art, der trigger. Det er blomsten som blomst.

Og at den på trods af dens natur, - den er flygtig, gul et par uger i det tidlige efterår, - så var den der, da jeg havde brug for den.

Eller den var der, - og jeg fandt ud af, at jeg havde brug for den.

Man kan blomstre, mens man læner.

Det er et ukrudt.

Den har en krydret duft (som kattepis).

Men den er smuk.

Jeg synes, den er smuk – *leaning*.

Serien indgår i, eller har en forbindelse til mit Stella projekt, de 5 store sommerhus grunde i Nordjylland.

Træklodserne og pindene er deroppe fra.

De 5 grunde er for øvrigt blevet til 4: Var nødt til at sælge én.

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-flower III på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=15>

RE-thinking II

RE-thinking II (no. 2), 2011

Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-thinking II på næste side

RE-thinking II

Destruktion er en del af min praksis. Sådan har det længe været.

I begyndelsen ikke selvvalgt. Men er man organiseret sådan, at materialisering er det ultimative, den implementerede tanke, og en nødvendighed i erkendelsen af mig og jer, bliver det, når tid tilsættes, til en del ting.

Er der, som i mit tilfælde, ringe eller ingen afsætning, hober det sig op.

Destruktion bliver en nødvendighed. En slags personhygiejne.

Og dér i ruinerne går man så og roder, - kinetisk og genetisk.

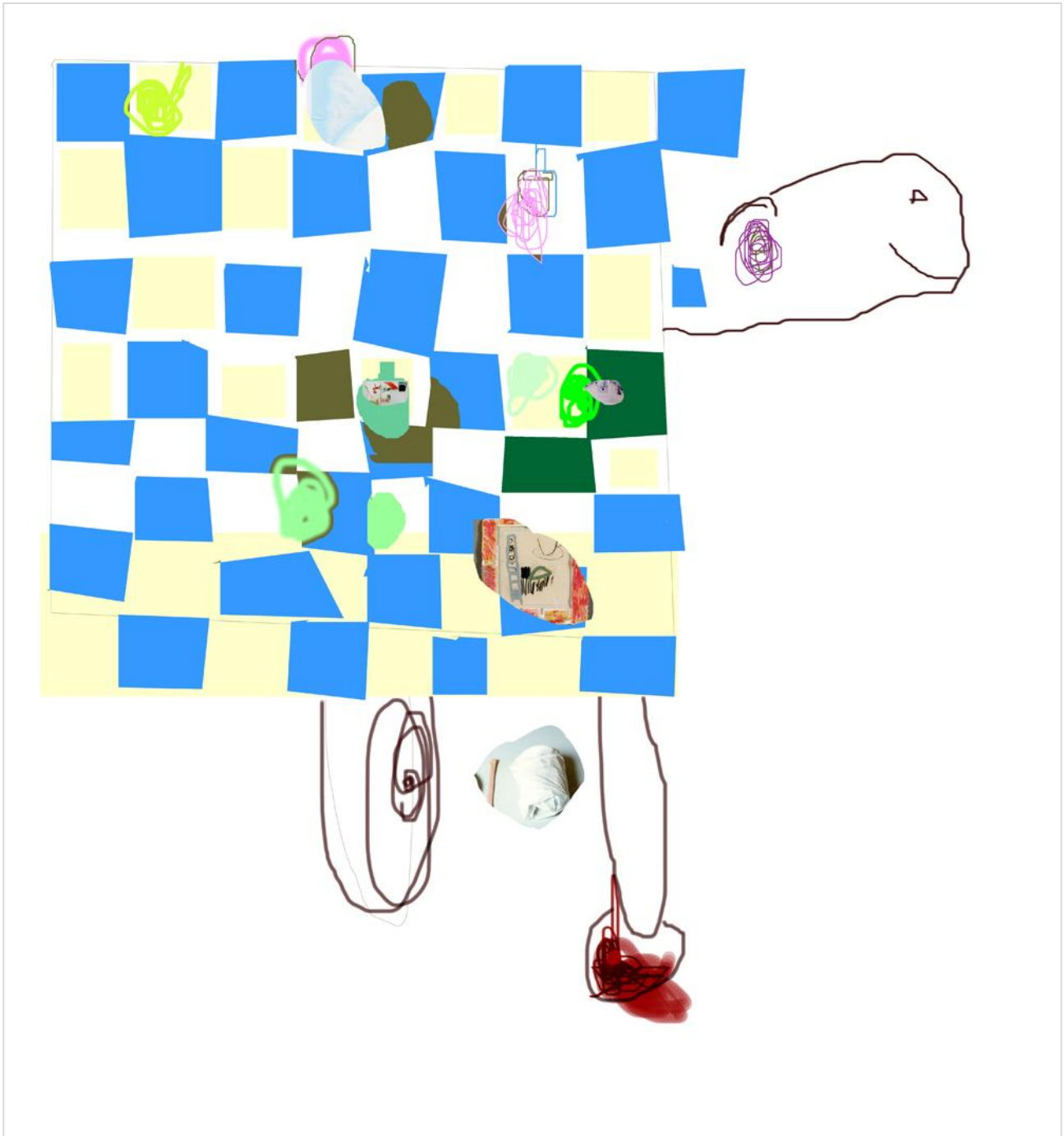
Intet er formuleret, men en vegeerende adfærd, hvor det konstruktive er latent og iboende. For ofte uventet, men næppe uafhængigt, sker der noget.

Et strejf af lys rammer et bøjet søm.

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-thinking II på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=14>

RE-mis

RE-mis (no. 6), 2011
Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-mis på næste side

RE-mis

Remis er et begreb, der er kendt fra spillet skak. Det betyder uafgjort. Skak er de uendelige muligheders spil.

Da jeg var barn spillede jeg skak med min far. Jeg spillede også i en klub, der holdte til i en bygning, som blev kaldt "De Unges Hjem".

Hvordan jeg havnede der, og om jeg var medlem, husker jeg ikke. Jeg kom der med en anden dreng fra klassen, men de fleste, der spillede der, var voksne.

Jeg har også spillet skak med min dreng, Thor Emil. Han har spillet skoleskak et par år og vundet flere pokaler. De var ret så rundhændede med deres præmier.

For ikke så længe siden kom Thor og spurgte om vi ikke skulle have en kamp. Han havde nemlig fundet nogle manglende brikker underforstået at spillet igennem længere tid ikke havde været intakt.

Vi fik nu ikke lige spillet ...

Jeg har også en ven, der spiller klubskak.

I hans sommerhus, der for øvrigt ligger i samme område som mine 5 Stella grunde, faldt jeg en sommer over en bog, der var fyldt med skakpartier. 1. e4 e5 2. Lc4 Sc6 3. Dh5 Sf6 ...

Den lå på toilettet og blev brugt som hyggelæsning, som andre læser en spændingsroman eller en avis.

Ret imponerende ...

Men det er den samme skaklæsende ven, der har konstrueret sit badeværelse, så man nærmest skal skræve hen over toilettet for at komme i bad. Og når man sidder på toilettet, så er der dårlig plads til ens ben 😊

Jeg har endnu en oplevelse med skak:

Da jeg løb ind i en depression og lod mig indlægge, havnede jeg de første dage på en uhyggelig afdeling. De ydre døre var låst og fællesarealerne var hyllet ind i tung røg.

Alt var på en opgivende måde gået i stå og patienter og personale hang ud i et røgfyldt fællesskab.

Men der var en engelsktalende mand, der spurgte om jeg spillede skak.

Vi tog et parti. Han var ikke en novice, men jeg gjorde bare flere meget rigtige ting, og han tabte.

Han var synligt imponeret. Og opfordrede mig flere gange til at spille igen. Det blev nu ikke til noget.

Jeg var vildt rundt på gulvet og helt uden overskud, så hvordan det end var sket, så troede jeg nok ikke på, at det var noget, jeg kunne gentage.

En dag eller to senere blev jeg flyttet til en anden afdeling.

Nu handler serien RE-mis ikke om spillet skak i bogstavelig forstand. Der er tale om en metafor, der dækker over nogle almene, menneskelige tilstande.

Hvem nikker ikke genkendende til en situation, hvor en lovende start, der, på trods af en god strategi, udviklede sig til noget andet ...

Der er ingen, der går efter uafgjort ... I hvert fald ikke i udgangspunktet.

Men som historikken bygger på, som tiden går, udvikler det sig måske, så RE-mis dukker op som parameter.

Måske endda et mål.

RE-mis kan i den anden ende være meget positivt.

RE-mis kan være en sejr.

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-mis på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=10>

RE-flower

RE-flower (no. 1), 2010

Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-flower på næste side

RE-flower

Følfod er min yndlingsblomst.

Det har den ikke altid været. Det var den ikke for 14 dage siden.
Faktisk har jeg aldrig haft en yndlingsblomst.

Men så stod den der i solen.
Jeg forbinder den med noget urgammelt.
Den måde, hvorpå bladene nærmest er en del af stænglen.

Det er måske det, jeg kan li'.
Måske er det tegn på forår.

Buketten til dig er flankeret af 4 af mine malerier. Udsnit af 4 af mine malerier.

Et re-painting fra 1990, hvor motivet er nogle ombrudte tegninger fra projektet LIGE fra året før.
En akvarel fra serien Angels fra 1995.
Et dogme-projekt, hvor det gik ud på at male med det samme, som jeg malede på.
Et handicap maleri fra tiden i Viborg (2004) og endelig endnu et re-painting fra serien Vipalee (2007).
Jeg kan genkende et af mine ramme-objekter fra '80-erne, hvor der indgik 16 bageforme i rammen.

...

Fotoserien RE-flower handler ikke om blomster.
Men om *at blomstre*.

En del - meget - indikerer, at vi som mennesker kun blomstrer én gang.

Vel er mennesket en flerårig plante, men er det overhovedet alle, der blomstrer.
Og hvor mange kan sætte blomst flere gange.

Som billedkunstner har jeg haft et specielt forløb.
Jeg knækkede.
Virkeligheden er ar og alder.

Bag RE-flower, bag disse materialiseringers smukke ydre, danser linjer:
Har jeg blomstret?
Og hvis ja, vil jeg kunne gøre det igen?

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-flower på adressen:
<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=9>

Stella

Stella (no. 11), 2009
Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse Stella på næste side

Stella

Stella

Som barn lærte jeg at tegne stjerner.

Det er der mange børn, der gør. Og det er praktisk, hvis man lige skal dekorere en nattehimmel... Opskriften er enkel. Det foregår i en ubrudt streg, og det går hurtigt. Fra venstre vandret mod højre. Derefter skråt op, ned, op, og ned igen til det punkt, hvor man startede. Resultatet er en fem-takket stjerne.

Mit projekt er navngivet efter denne stjerne.

Fundamentet er 5 ubebyggede sommerhusgrunde. Grunde, som jeg i 2005 erhvervede (i en rus af lykkepiller). Grundene er købt af 5 forskellige ejere, som jeg opsøgte, og de har alle stået ubebyggede siden udstykningen i begyndelsen af 70'erne. I mere end 30 år. De er store, mellem 2255 og 3903 kvm. En er i vinterhalvåret en sump, to er gået i skov med kæmpe store træer, mens to ligger hen som savanne med højt græs, krat og selvsåede buske.

De er smukke.

Men de har også alle en iboende drøm, der ikke er mere. Ikke nødvendigvis den samme drøm, men en drøm, der brast. Hvad enten de i sin tid blev erhvervet med spekulation for øje eller med et ønske om at opføre et sommerhus, så gik det ikke i opfyldelse.

Tager man et landkort eller et luftfoto og forbinder grundene med barndommens stjerne, opstår der med lidt god vilje en fem-takket stjerne.

Den er skæv. Meget skæv. Men den er smuk. I den har jeg nu parkeret nogle af mine drømme.

Stella I og II

Stella I og II er en del af projektet Stella.

Motivmæssigt, så refererer fotoserierne som så meget andet, jeg har lavet, til mine tidligere værker. Fragmenter af tidligere værker er bragt sammen i en ny kontekst.

Jeg udvælger, hvad jeg vil vise, også helt ned i detaljen, og hvad der skal vises sammen og ikke mindst i hvilken sammenhæng, det skal vises i.

Jeg har fuld kontrol...

Forskellen på seriens 2 afdelinger, Stella I og Stella II er, som jeg ser det, ikke signifikant.

Stella I repræsenterer den oprindelige og første tanke, jeg fik: Jeg kunne godt tænke mig at se mine værker hængt op på træer (som julepynt på et grantræ). Jeg kunne også godt tænke mig at se mine værker på de små skrænter, der opstår, når havet æder af strandengen.

(Her kommer projektet Stella ind i billedet, for lokaliteten er mine sommerhusgrunde og stranden i Nordjylland.)

I Stella II har den oprindelige idé udviklet sig til også at inddrage andre scenarier omkring sommerhusgrundene og de deraf relaterede aktiviteter.

Der kan ses flere eksempler fra serien Stella I på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/test25.php>

Der kan ses flere eksempler fra serien Stella II på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/test26.php>

RE-stone

RE-stone (no. 5), 2009
Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-stone på næste side

RE-stone

RE-stone

Den kryptiske titel henviser dels til STONE serien fra 1996 og dels til det faktum, at meget af min produktion henviser til tidligere produktion.

RE-stone handler om at gentage.

Gentage i betydningen: Vil du være venlig at gentage?

Jeg "lytter" til et tidligere fremført argument, og finder jeg, at der er noget, der stadig holder, der stadig kommunikerer til mig, - tiden er jo som bekendt god til at sortere, prøver jeg at omformulere.

Denne "omformulering" er RE-.

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-stone på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=6>

RE-thinking

RE-thinking (no. 3), 2009

Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-thinking på næste side

RE-thinking

Serien er en parentes.

Et intermezzo med linjer tilbage til bl.a. STONE-serien (The Couch Potato Panel ¹⁾).

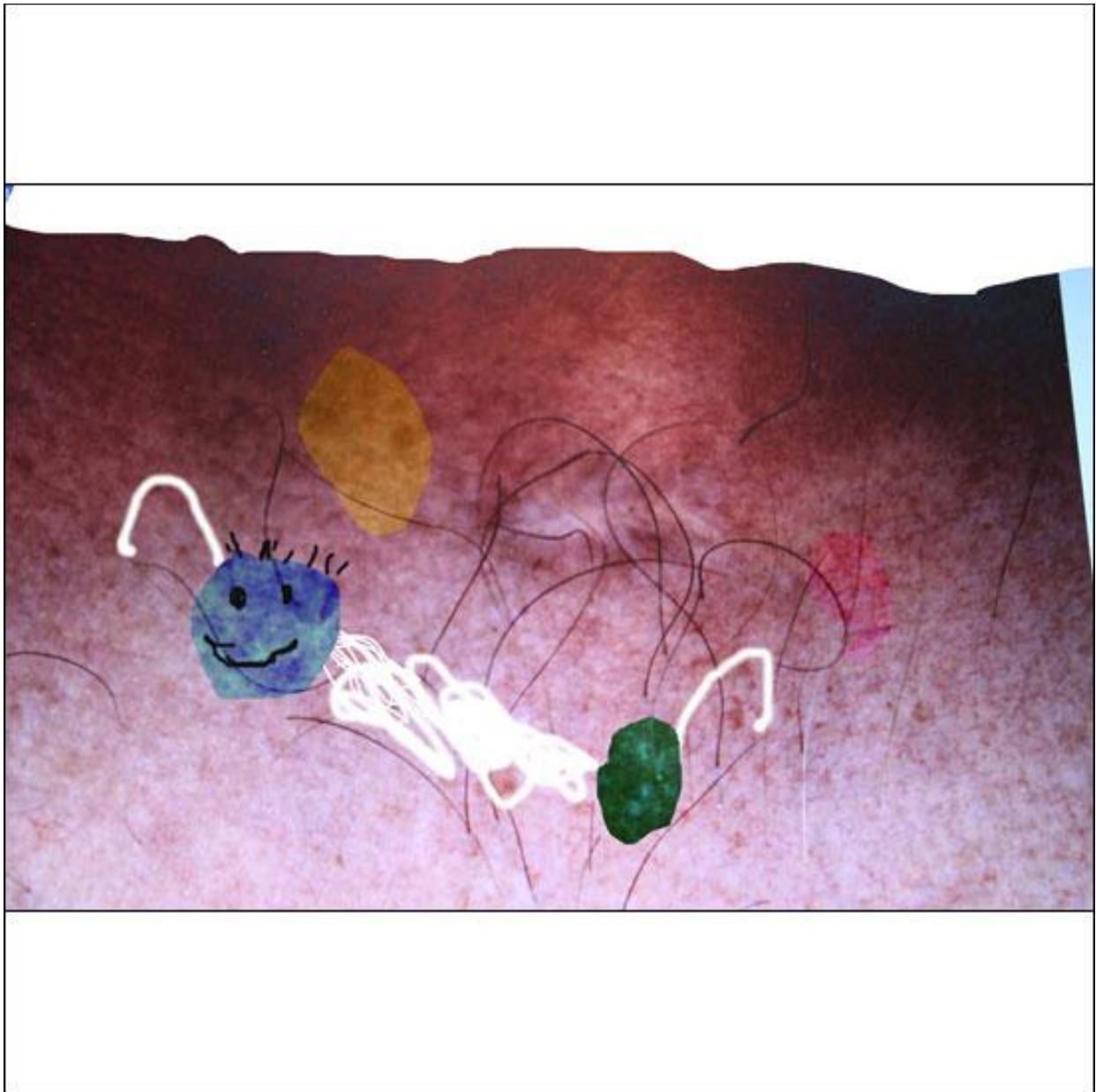
Serien adskiller sig fra, hvad jeg ellers laver ved, at jeg selv er motivet, og "scenariet" er fanget af en anden. Ikke siden et foto ²⁾ fra 1989, hvor jeg spiller bold, har jeg selv indgået i motivet.

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-vival på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=5>

-
1. Afbilledet i bogen UPDATE side 34
 2. Afbilledet i bogen Red Herring side 31

RE-vival

RE-vival (no. 9) – Hullet i halsen, 2009

Digital C-print (lambda)

Bemærkninger: Se beskrivelse RE-vival på næste side

RE-vival

Den 17. marts 2004.

Den dag er øjet i et før og et efter.

Et før, - alt for mange års vegeteren.

Et før, beskrevet med ét ord: Cornered.

Et efter, - det hele forfra:

Lærer at trække vejret, spise, tale, sidde, stå og gå på egne ben.

Tiden er en faktor, - et selv genfødes.

Der er mange, der har "tusser", her eller der. Jeg har mange.

Der er mange, der har ar, her eller der. Jeg har mange.

November 2009

Jan Skovgård

Hullet i halsen (maskinen og jeg)

Jeg vågner, - ikke med et sæt, men meget langsomt. Langsomt over flere dage.

Og langsomt går det op for mig, at jeg ikke kan tale, at en maskine trækker vejret for mig.

(Jeg blev holdt bevidstløs i 10 dage.)

Fødeindtag foregår igennem en slange igennem næsen. I det hele taget er der slanger overalt. Slanges til alt. Alt hvad der skal ind og ud. Slanges i alle ender og gennem alle huller.

I halsen er der skåret et nyt hul. Igennem hullet løber slangen til respiratoren. Maskinen der regulerer og styrer vejrtrækningen.

Jeg kan ikke sige noget. Ikke en lyd. Hullet og slangens placering forhindrer mig i at tale.

Jeg kan nikke og ryste på hovedet.

I takt med, at mit selv vågner, og behovet for at udtrykke mig vokser, får jeg papir og blyant.

Jeg skriver og skriver, men til min frustration kan det, jeg skriver, ikke læses.

Jeg har efterfølgende set det, jeg skrev. Det er ulæseligt. Bølger af sammenhængende streger, ikke bogstaver, snarere kruseduller.

Men sådan opfatter jeg det ikke. Jeg opfatter, at jeg skriver.

Tilbage til hullet i halsen.

Er det angstfremkaldende med et hul i halsen ind til luftrøret, hvorigennem en maskine styrer ens vejrtrækning?

Det er det ikke.

Men det er det, når maskinen skal fjernes.

Det foregår som en udvikling - over flere omgange.

Først skrues der ned for maskinen. Man skal selv til at lave noget mere for at tilpasse sig de nye forhold.

Det giver sved på panden. Det er hårdt at lære at trække vejret.

Og endelig.

Maskinen bliver slukket.

Kroppen er i alarmberedskab, sveden springer, pulsen galopperer.

Det er hårdt, men som resultat af succesen: man kan, og åndedrættet falder til ro.

Kroppen falder til ro.

Det er en frisættelse af de store.

Jeg kan trække vejret, jeg kan tale.

Hullet i halsen ind til luftrøret står vidt åbent. Den fejlluft, der løber ind og ud ad hullet, kan høres. Det hvisler.

Hullet heles af sig selv. Forbavsende hurtigt.

Kun arret er tilbage.

Der kan ses flere eksempler fra serien RE-vival på adressen:

<http://www.janskovgard.dk/wordpress/?cat=3>